

2 Tessalonikerbrevet

Inledning

Introduktion: Paulus, Silas och Timoteus besökte staden Tessalonike i Makedonien under sin andra missionsresa och grundade församlingen där. Ganska snart var Paulus dock tvungen att lämna dem på grund av förföljelse, se Apg 17:1. Paulus var där åtminstone tre veckor, se Apg 17:1, men troligen några månader eftersom han hann undervisa många och även arbeta för sitt uppehälle, se 2 Tess 3:8. Staden hade även en betydande judisk befolkning. Församlingen verkar dock främst ha bestått av hedningar.

Detta är det andra brevet som Paulus skriver till den unga församlingen från Korint. På grund av förföljelsen och några falska brev i Paulus namn, trodde man att Herrens dag redan hade inträffat och att de levde i den sista vedermödan. Några hade slutat att arbeta i väntan på jordens undergång. I detta brev uppmanar Paulus församlingen att vara trofast trots förföljelse, och förklarar vilka händelser som måste komma innan Herrens dag.

Struktur:

1. Uppmaning att stå fasta i tron trots förföljelse - kap 1.
2. Herrens dag - kap 2.
3. Uppmaning till fortsatt trofasthet - kap 3.

Skrivet: 51 e.Kr.

Till: Tessalonike.

Från: Korint.

Författare: Paulus, se 2 Tess 1:1..

Budbärare: Kanske Timoteus.

Hälsning

¹ [Från:]

Paulus och

Silvanus [*även kallad Silas*] och

Timoteus [*Paulus närmsta medarbetare*].

[Silvanus är samma person som Lukas benämner Silas i Apostlagärningarna. Här använder Paulus den latinska formen av hans namn. Han var en erkänd ledare i församlingen i Jerusalem och var liksom Paulus en romersk medborgare, se Apg 15:22, 37.

Silas och Timoteus reste tillsammans med Paulus på hans andra missionsresa, se Apg 18:5. De hade stannat kvar i Tessalonike efter det att Paulus tvingats fly från staden. Nu har alla tre återförenats i Korint, se 1 Tess 3:6. Brevet skrivs i början av de 1,5 år som Paulus är där, se Apg 18:11.]

Till:

Tessalonikes församling (*de utkallade*),

i Gud vår Fader och Herren Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*).

[Det grekiska ordet för församling är "ekklesia". I klassisk grekiska kunde ordet beskriva alla möjliga former av församlade människor som t.ex. den lagliga folkförsamlingen eller en mobb, se Apg 19:32, 39. Den ordagranna betydelsen är

”de utkallade”. Paulus är noga med att betona att församlingen i Tessalonike inte är vilken grupp av människor som helst, de är en Guds församling. I Bibeln kan ordet beskriva den lokala församlingen på en ort. Så används det här, men det kan också beteckna den universella församlingen av alla troende genom alla tider, se Matt 16:18.]

² *Nåd (kraft, oförtjänt favör) till er och frid (harmoni, frihet från fruktan, välbehag) från Gud, Fadern och Herren Jesus den Smorde (Messias, Kristus).*

Uppmuntran att stå fasta i tron trots förföljelse

Tacksägelse

³ *[Vers 3-10 är en enda mening i grekiskan. De flesta breven från Paulus börjar med en inledning, följt av tacksägelse och bön. I detta brev är tacksägelsen, vers 3-4, och bönen, vers 11-12, åtskilda. Anledningen är att förföljelsen som nämns i tacksägelsen leder till att ämnet om Guds rättvisa dom tas upp i vers 5-10.]*

Vi måste (är skyldiga att) alltid tacka Gud för er, kära syskon (bröder och systrar i tron), och det med rätta (det passar bra),

*för er tro växer så starkt (över alla mått),
och den osjälviska, utgivande kärleken ni har för varandra ökar (överflödar) ännu mer.*

⁴ *Detta är anledningen till att vi med stolthet kan tala om er i Guds församlingar,*

om er uthållighet (*att ni visar karaktär under prövningar*)

och er tro (*trofasthet*) mitt under alla de förföljelser och lidanden (*plågor*) som ni får utstå.

[Paulus uppmuntrar alltid det som är gott. Det fanns problem med falska lärare, se 2 Tess 2:1-12, och människor som slutat arbeta och bara väntade på Herren, se 2 Tess 3:6-13. Här väljer Paulus att se det positiva – de hade växt snabbt i sin tro och hade en äkta kärlek för varandra.]

Gud kommer att döma rättvist

⁵ Detta [*förföljelser och lidanden*] är ett bevis på Guds rättfärdiga dom [*som kommer*], så att ni blir värdiga Guds rike, det är därför som ni får lida (*gå igenom svårigheter*).

⁶ Eftersom Gud är rättfärdig

vedergäller (*lönar*) han med plågor dem som plågar er,

⁷ och låter er som plågas få lindring tillsammans med oss.

[Nåden finns tillgänglig för alla, även den som förföljer församlingen, det är Paulus själv ett bevis på. Guds helighet och rättfärdighet kräver en rättvis dom, se Rom 12:19. Detta evighetsperspektiv tar inte bort smärtan för den som förföljs och plågas för sin tro, men ger ett annat perspektiv på lidandet. Detta stycke har likheter med Jes 66:6-9.]

Det sker [*domen kommer*] när Herren Jesu uppenbarar sig från himlen med sina änglar som står under hans kraft att

⁸ i flammande eld hämnas dem som inte vill veta av Gud och dem som inte lyder vår Herre Jesu evangelium. [*De som förföljde församlingen kommer en dag att få sitt straff.*]

⁹ De ska straffas med evigt fördärv, skilda från Herrens ansikte och hans härlighet och makt,

¹⁰ när han kommer på den dagen för att förhärligas i sina heliga och väcka förundran hos alla dem som tror, [*ni kommer att vara bland dessa troende*] eftersom ni har trott det vittnesbörd vi gav er.

Bön

¹¹ Därför ber vi alltid för er,

att vår Gud ska räkna er värdiga sin kallelse och med kraft fullborda all god vilja och gärning i tron.

¹² Då ska vår Herre Jesu namn förhärligas i er, och ni i honom, genom vår Guds och Herren Jesu den Smordes (*Kristi*) nåd.

2

Jesu ankomst och Herrens dag

Låt er inte skrämmas

¹ [*När Paulus hade varit hos tessalonikerna hade han undervisat utifrån Gamla testamentet om Herrens dag och den sista tiden, se vers 5. En dag är som tusen år för Herren, se 2 Pet 3:8, så denna dag behöver inte vara en tjugofyrtimmarsperiod. Herrens dag beskriver en tid då Gud griper in*

i historien med både dom och välsignelse på ett mer direkt och dramatiskt sätt. Läran om den yttersta tiden kallas "eskatologi". Ordet kommer från grekiskans eschaton, "det yttersta", och logos, "lära".]

När det gäller vår Herre Jesu den Smordes (Kristi) ankomst och hur vi ska samlas hos honom [1 Tess 4:16-17] ber vi er, syskon (bröder och systrar i tron),
² att inte plötsligt tappa fattningen (skakas, svaja).

Låt er inte skrämmas av
någon ande [*andligt, profetiskt inspirerat uttalande*],
något ord [*rykte, uttalande, tolkning av bibel-text*]
eller [*falskt*] brev,
som påstås komma från oss och som säger att Herrens dag är här.

[Den hårda förföljelsen av de kristna i detta område, tillsammans med falska profetiska ord, rykten och brev hade gjort att man trodde att Herrens dag redan inträffat. De trodde de levde i vedermödan. Anledningen till att de så snabbt hade blivit vilseledda kan vara att de inte var förankrade i Skriften. I jämförelse hade de troende i Berea, strax söder om Tessalonike, ett ädlare sinnelag eftersom de varje dag forskade i Skrifterna för att verifiera och själva förstå vad Paulus sagt, se Apg 17:11. I Berea, till skillnad

från tessalonikerna, trodde man inte bara på något påstått ord eller brev om det inte stämde med Bibelns budskap.]

Laglöshetens människa

³ *[Paulus beskriver nu tre händelser, inte nödvändigtvis i kronologisk ordning, som måste ske innan Herrens dag kommer: ett stort avfall ska komma, se vers 3; laglöshetens människa ska träda fram, se vers 3; det/den som håller laglöshetens människa tillbaka ska tas bort, se vers 6-7.]*

Låt ingen bedra er på något sätt. Först *[innan Herrens dag]* måste

avfallet (*uppbrottet*) komma

och laglöshetens (*syndens*) människa träda fram,

fördärvets son,

⁴ motståndaren som förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt

så att han sätter sig i Guds tempel (*helgedom*) *[i Jerusalem]* och säger sig vara Gud.

⁵ Minns ni inte att jag sade er detta medan jag ännu var hos er?

[Det grekiska ordet "apostasia", översatt "avfallet", används bara på ett ställe till i NT. Där syftar det på judarnas avfall från att följa Mose undervisning, se Apg 21:21. Det i kombination

med referensen till templet kan göra att avfallet främst syftar på ett avfall från att tillbe den ende sanne Guden, kanske då främst i judiskt perspektiv men också ett kristet. Det har i alla tider funnits avfall från tron, men i vers 3 står ordet i bestämd form, dvs. "avfallet" och verkar därför syfta på en specifik händelse. Ordet kan också betyda uppbrott eller att lämna något, och kan då syfta på uppryckandet av församlingen. Laglöshetens man nämns även av Jesus, se Matt 24:15. Det är troligen samma ledare som Daniel omnämner, se Dan 11:21-45. Johannes som skriver sina brev senare, kallar honom Antikrist, se 1 Joh 2:18. Ordet "Antikrist" betyder både "motståndare till Kristus", och "ersättare för Kristus", och beskriver någon som kopierar och härmar Jesus.]

⁶ Ni vet vad det är som nu håller honom [*laglöshetens människa, se vers 3*] tillbaka så att han kan bli uppenbarad (*träda fram*) först när hans tid (*epok, som börjar och slutar vid en specifik händelse*) kommer.

⁷ Laglöshetens mysterium (*hemlighet*) är ju redan verksam [*i världen*]. Nu måste bara [*det som återstår att ske är*] han som håller tillbaka [*hindrar laglöshetens utbredande*] tas bort (*röjas ur vägen*).

[Många antikrister har redan uppstått och dessa onda krafter är verksamma, se 1 Joh 2:18. Vad eller vem är den som håller tillbaka laglöshetens hemlighet eller Antikrist själv från att träda fram?]

I vers 6 används den opersonliga formen "det", medan den maskulina formen "han" används i vers 7. Det finns många förslag:

- Något i världen som t.ex. den romerska staten, kejsaren, lag och ordning, osv.
- Den helige Ande.
- Församlingen, dock anges den alltid i feminin form.
- En ängel, i Upp 9:1 nämns hur en ängel har nyckeln till avgrundens brunn.

Paulus anger inte vad det/han är här i sitt brev, men han hade berättat det för Tessalonikerna när han undervisade dem på plats, så de kände till det. Även om vi inte exakt vet vad det är, förstår vi att både de gudsfientliga och de gudomliga krafterna är verksamma i världen, och att både den laglöses och Jesu ankomst förbereds.]

⁸ Sedan ska den laglöse [*Antikrist*] bli uppenbarad (*träda fram*), han som Herren Jesus ska döda med sin muns ande och förgöra med glansen vid sin ankomst. [*Jes 11:4, Upp 19:5*]

⁹ Den laglöses [*Antikrists*] ankomst är ett verk av Satan som kommer med

stor kraft [*Upp 13:2*]

med tecken (*mirakel vars syfte är att bekräfta att den som utför dem är sann*)

och falska under (*som väcker förundran*).

[*Mark 13:22*]

¹⁰ Med ondskans alla konster bedrar han dem som går förlorade, eftersom de inte tog emot kärleken till sanningen [*evangeliet*] så att de kunde bli frälsta (*räddade*).

¹¹ Därför sänder Gud villfarelsens makt över dem så att de tror på lögnen [*att Antikrist är gud*]

¹² och blir dömda, alla de som inte har trott på sanningen utan njutit av orättfärdigheten.

Tacksägelse för kallelsen

¹³ [*I kontrast till de som inte tror, var tessalonikerna en källa för glädje och tacksamhet. Samma fras som i 1:3 används.*]

Men vi måste (*är skyldiga att*) alltid tacka Gud för er syskon (*bröder och systrar i tron*), Herrens älskade, eftersom Gud från begynnelsen (*som en förstlingsfrukt*) har utvalt er till befrielse (*räddning, frälsning, en pågående helgelseprocess*) genom att ni helgas av Anden och tror på sanningen.

¹⁴ Till detta har Gud kallat er genom vårt evangelium, för att ni ska vinna vår Herre Jesu den Smordes (*Kristi*) härlighet.

Bön att stå fasta

¹⁵ Stå därför fasta och håll er till den undervisning ni har fått, muntligt eller genom brev.

¹⁶ Och må vår Herre Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*) själv och Gud vår Far, som har älskat oss och gett oss evig tröst och gott hopp i sin nåd,

¹⁷ uppmuntra era hjärtan och styrka er till allt gott i gärning och ord.

3

Böneämnen

¹ Till sist, kära syskon (*bröder och systrar i tron*), be för oss att Herrens ord sprids snabbt (*får fri väg och löper sitt lopp*) och blir ärat (*förhärligt, att det segrar*), på samma sätt som hos er.

² Be också att vi blir bevarade (*räddade*) från människor:

 som är på fel plats (*som är olämpliga och gör mer skada än nytta, förvränger sanningen, är orättfärdiga*)

 och sådana som är medvetet onda.

Alla har inte tro,

³ men Herren är trofast, och han ska styrka er och skydda er från den onde.

⁴ Vi har i Herren blivit helt övertygade om att ni redan gör – och kommer att göra – det vi föreskriver er [*i det här brevet*].

⁵ Låt nu Herren [*den helige Ande*] leda era hjärtan:

 in i Guds kärlek (*som är osjälvisk, utgivande och ovillkorlig*)

 [*så att ni förstår hur högt ni är älskade och också kan leva i Guds kärlek mot andra människor*]

 och in i den Smordes (*Kristi*) uthållighet

 [*att ni får samma uthållighet som han hade, och också uthållighet till att vänta på att han kommer tillbaka*].

Uppmaningar

⁶ Syskon (*bröder och systrar i tron*), vi uppmanar er i vår Herre Jesu den Smordes (*Kristi*) namn att hålla er borta från varje broder som lever

odisciplinerat (*ett liv i kaos, upproriskt*) och inte följer den undervisning som de fått av oss.

[Ordet "odisciplinerat" är det grekiska "ataktos". Det är en militär term för en soldat som går i otakt, vägrar att lyda order eller intar en roll som han inte har. Ordet användes också i det civila livet för att beskriva ett liv i kaos utan någon ordning.]

Följ vårt exempel

⁷ Ni vet själva hur man bör följa vårt exempel. Vi levde inte odisciplinerat hos er,

⁸ vi åt inte gratis av någons bröd. Nej, vi arbetade med möda och slit natt och dag för att inte ligga någon av er till last.

⁹ Inte så att vi inte hade rätt till lön, men vi ville ge er ett exempel att följa.

¹⁰ När vi var hos er gav vi er denna föreskrift: den som inte vill arbeta ska inte heller äta.

Tillrättavisa de odisciplinerade

¹¹ Men vi hör att vissa bland er lever odisciplinerat. De arbetar inte [*själva*] utan gör allt möjligt annat (*de har åsikter i allting och lägger sig i sådant som inte rör dem*).

[I grekiskan används två snarlika ord i sista meningen som ordagrant ger betydelsen att "de inte arbetar", följt av att de "arbetar runt omkring sig". Dessa personer störde ordningen genom att de inte arbetade och gjorde vad de skulle göra, samtidigt som de var engagerade i andra saker som de inte skulle göra. Detta stämmer in på

Paulus bön om att människor ska vara på rätt plats, se vers 2.]

¹² Sådana befaller och uppmuntrar (*står vi vid er sida och ber; förmanar*) vi i Herren Jesus den Smorde (*Kristus*) att arbeta i lugn och ro och äta sitt eget bröd.

Församlingens respons

¹³ Och ni, syskon (*bröder och systrar i tron*), tröttna inte på att göra det som är gott.

¹⁴ Om någon [*i församlingen*] inte rättar sig efter det vi säger i detta brev, ge noga akt på den personen och umgås inte med honom så att han får skämmas.

¹⁵ Men betrakta honom inte som en fiende, utan tillrättavisa honom [*fortfarande*] som en broder.

Sluthälsning

¹⁶ Må han som är fridens Herre alltid och på alla sätt ge er sin frid. Herren vare med er alla.

¹⁷ Här skriver jag, Paulus, min hälsning med egen hand. Detta är ett kännetecken i alla mina brev, så skriver jag.

[Det är lämpligt att ett brev som varnar för falska brev, se 2 Tess 2:2, 15, avslutas med en försäkran om brevets äkthet. Paulus använde ofta en sekreterare för att skriva sina brev, men skriver en hälsning med sin egen handstil som avslutning. I antiken var det vanligt att professionella skrivare anlätades, se Jer 36:4; Rom 16:22; 1 Kor 16:21; Filemon 1:19. Silas eller

Timoteus kan ha haft den rollen för breven till Tessalonike, se 2 Tess 2:1.

Paulus nämner att hans handstil är ett kännetecken i "alla sina brev". Hur många brev hade Paulus skrivit vid den här tiden? Breven till Tessalonike anses vara bland de tidigaste. Troligtvis är det brev som inte finns bevarade. Paulus hade ju varit en missionär under många år innan mitten på sin andra resa, då han skickar breven till Tessalonike från Korint, se Apg 18:11. I senare brev antyds att det finns mer korrespondens än den som finns bevarad, se 1 Kor 5:9-11; 2 Kor 2:3-4; Kol 4:16.]

18 *Nåd (favör, kraft) från vår Herre Jesus den Smorde (Messias, Kristus) åt er alla.*

[Brevet avslutas med en välsignelse som är identisk med 1 Tess 5:28, förutom tillägget av "alla" här. Liknande avslutningar finns i 1 Kor 16:23; Gal 6:18; Fil 4:23; Kol 4:18. Variationen visar att det inte bara är en rutinmässig välsignelse, utan väl valda ord med tanke på mottagarnas speciella situation och behov.]

**Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning**
**Swedish: Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning (New Testament)**

copyright © 2017-2020 Svenska Kärnbibeln

Language: Swedish

Contributor: Svenska Kärnbibeln

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2021-02-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022

c5cfac14-0500-50d4-bd1a-4691a8b8b3b6